

ע"פ 6885/18 - לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6885/18

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערערת:

לורי שם טוב

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט זה אשר ניתנה על ידי
כבוד השופט נ' סולברג מיום 2.10.2018 בבש"פ
6589/18

בשם המערערת:

בעצמה

פסק-דין

זהו ערעור על החלטת בית משפט זה (השופט נ' סולברג) מיום 2.10.2018 בבש"פ 6589/18 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינה של המערערת.

1. נגד המערערת ונאשמים נוספים הוגש כתב אישום המחזיק עשרות אישומים המייחס לנאשמים ביצוע מספר רב של עבירות, ובהן: הטרדה מינית, התחזות כאדם אחר, פגיעה בפרטיות, עבירות מחשב, העלבת עובד ציבור, לשון הרע, ופרסומים מזיקים. בכתב האישום נטען – בין היתר – כי הנאשמים הפעילו מערך אתרי אינטרנט ועמודים ברשתות החברתיות, בהם פרסמו, לכאורה, תכנים מכפישים ובוטים (לעיתים בעלי אופי מיני) כלפי עובדי ציבור ומתלוננים נוספים

עמוד 1

וכמו כן פרסמו פרטים מזהים על אודות קטינים שבעניינם נערכו הליכי משמורת חשאים. עניינו של הערעור דנן הוא בקשה לפסילת המותב שדן בבקשת המשיבה להארכת מעצרה של המערערת בפעם הרביעית, משההליך המשפטי בעניינה לא הגיעה לסיומו.

2. ביום 23.9.2018 הגישה המערערת - בעצמה ולא באמצעות בא כוחה - בקשה לפסילת המותב בטענה כי הוא דן בעבר בערר על מעצרה בטרם הגשת כתב האישום נגדה, וכי במסגרת זו נחשף למסמכים שיש בהם כדי להכפיש את המערערת, לטענתה. המערערת הפנתה להחלטת השופט נ' סולברג בערר (בש"פ 1999/17 שם טוב נ' מדינת ישראל (3.3.2017)), ובפרט לפסקה 9 להחלטתו, שבה צוין כך:

"בהתייחס לדברי ב"כ המבקשת בנושא המסוכנות אציין בתמצית ובזהירות המתחייבת בשלב זה של החקירה אך זאת, כי מדובר לכאורה בפגיעה מוזמנת, מתוזמנת ומתוזמרת, כפי שנטען בבית משפט קמא. 'כִּי נִפְתָּ תִּטְפְּנָה שְׁפִתֵי זָרָה, וְחִלְקֵךְ מִשְׁמֵן חֶכֶה. וְאַחֲרֵיתָהּ מָכָה כְּלָעֵנָה, חֲדָה כְּחָרֵב פִּיזוֹ' (משלי ה, ד). לא למותר לזכור ולהזכיר כי פגיעה בשמו הטוב של אדם ובפרטיותו הריהי כואבת עד מאד - מרה כלענה, חדה כחרב - לא אחת יותר מאשר פגיעה פיזית, והיא מסוגלת לזעזע את עולמו של כל אדם" (ההדגשות במקור).

לדברי המערערת, הציטוט המופיע בהחלטה "חרץ את דינה" שכן, לדבריה, המותב הציג את המערערת "ברמיזה [...] 'כזרה' [...] שאסור כי תבוא במגע עם קהל ישראל".

3. ביום 2.10.2018 דחה השופט נ' סולברג את הבקשה בהחלטה קצרה תוך שציין כי די בכך שהמערערת הגישה את הבקשה בעצמה, הגם שהיא מיוצגת, כדי לדחותה. לגופה של הבקשה נקבע כי המערערת "מפרשת שלא כהלכה דברים שנאמרו בעניינה, מציגה אותם באופן מעוות. יש לפרש את הדברים כהווייתם, וכך ממילא לא קמה עילת פסילה".

4. מכאן הערעור שלפניי, בו שבה המערערת על טענותיה. לדבריה מראית פני הצדק נפגמת כאשר שופט משתמש בביטוי שיש בו כדי להטיל בה דופי. עוד היא מוסיפה, כי בהחלטה בבקשת הפסילה לא הסביר השופט נ' סולברג את הפרשנות הנכונה שיש ליתן לציטוט הנ"ל, וכי יש לראות בדברים האמורים בציטוט משום "פגיעה מינית מעליבה".

5. דין הערעור להידחות. המערערת הציגה פרשנויות שונות לציטוט מספר משלי, אך לא הצביעה על כל חשש ממשי לקיום משוא פנים של המותב כלפיה. החלטת המותב מיום 3.3.2017, לרבות הציטוט המופיע בה, ניתנה בהסתמך על התשתית הראייתית ועל השלב שבו היה מצוי ההליך אותה העת. אף אם נחשף המותב בעבר לראיות בלתי קבילות, כטענת המערערת, אין די בעובדה זו בלבד כדי להביא לפסילתו (ע"פ 5251/17 אלמקייס נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (3.7.2017)), ועל הטוען לכך להוכיח כי דעתו של המותב "נעולה". כזאת לא עלה בידי המערערת להראות וטוב היה אם הייתה נמנעת מהתבטאויות מכפישות בערעור שהגישה. טעמים של מראית פני הצדק אף הם אינם מצדיקים את קבלת הערעור (ע"פ 4046/18 לירון נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (10.6.2018)).

הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ח בתשרי התשע"ט (7.10.2018).

ה נ ש י א ה
